

Valgt blev: *Chr. Hansen, A. C. Meyer, Simonsen, Harald Jensen, Hartvig Frisch, Vilhelm Rasmussen, Chr. Søgaard, N. P. Jensen, Tange, Sevelsted, Axel Dam, J. Oskar Andersen, Bindsløv, Ibsen og Rode.*

Formanden: Jeg skal foreløbig forbi-gaa Punkt 2 paa Dagsordenen.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om amerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1329; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2425).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Chr. Søgaard): Der er i Landstinget foretaget en Ændring af Lovforslaget, som nærmest er af formel Karakter. Denne Ændring mener jeg, vi kan tiltræde. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Weygaard: I Modsætning til Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, der allerede har omtalt den lille, nærmest formelle Ændring, som Forslaget er undergaaet i det andet høje Ting, vil jeg anbefale dette Tings Medlemmer at stemme mod Lovforslaget.

Dansk Sygekasselovgivning staar nu overfor dette, at hvad der gennem 35 Aar er bygget op i saa Henseende for det arbejdende Folk, nu brutalt bliver ødelagt af et tilfældigt Flertal her i Folketinget, uanset, at der kun er et Mindretal for Lovforslaget ude i Befolkningen. Det er saa meget mere uforstaaeligt, som det er det Venstre, der nu ødelægger Sygekasseloven, som gennem 35 Aar har været medvirkende til gennem Frivilligheden, under Princippet Hjælp til Selvhjælp, at bygge dansk Sygekasselovgivning op til det høje Stade, den i Øjeblikket befinder sig paa, og som har vakt udelt Beundring i alle civiliserede Stater. Vi staar nu paa Falderebet, og forinden Broen kastes af, ønsker jeg herfra paa ny at bringe til Kundskab for hele Befolkningen, at Venstre nu fører Sygekasseloven tilbage til det økonomiske Stade, som den første danske Sygekasselov, vi fik under Ministeriet Estrup

i 1892, stod paa, det vil sige til et Tilskud fra Statskassen paa 2 Kr. aarligt pr. ubemidlet Medlem, medens det samme Venstre paa samme Tid ved Husdyrloven, der ogsaa er til Behandling her i Dag, gennemfører en Lovgivning for bemidlede, der yder indtil 4 Kr. aarligt pr. Medlem i landøkonomiske Foreninger alene til Præmiering af Hingste og andre Avlsdyr. Det er ingenlunde saadan, at jeg personlig mener, at de 4 Kr. til de landøkonomiske Foreningers Medlemmer til Skuepræmier for Avlsdyr er for meget, naar Bedømmelsen ellers foregaar paa forsvarlig Maade, men netop derfor finder jeg det ogsaa ganske urimeligt og bundretfærdigt at nedskære Statens Tilskud til ubemidlede Sygekassemedlemmer til 2 Kr. aarligt pr. Medlem. En saadan Fordeling af Statens Midler: med 2 Kr. aarligt til ubemidlede, men indtil 4 Kr. aarligt til bemidlede, kan vi fra Socialdemokratiets Side ikke medvirke til. Jeg anbefaler derfor Tingets Medlemmer at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Johannes Lou: Jeg ønsker saa skarpt som muligt at tilbagevise den socialdemokratiske Ordførers Udtalelse om, at den Sygekasselov, vi nu staar i Færd med at vedtage, brutalt skulde ødelægge det Arbejde, der er foregaaet i 35 Aar. Der er ikke nogen i den danske Rigsdag, der under nogen Form ønsker brutalt at ødelægge en af de største sociale Bevægelser, som vi har haft megen Gavn og Glæde af. Det er kun stærke Ord, der ikke har anden Hensigt end at opfanatisere og at forkludre en Ordning, som kan virke ualmindelig godt ogsaa i Fremtiden. Den ærede socialdemokratiske Ordfører talte om, at Broen nu kastes fra. Nej, Broen kastes ikke fra for vor Sygekasselovgivning, nej, den bedres, den styrkes, saaledes at hele det danske Folk glad fremdeles vil bære de Udgifter, som Sygekasseloven kræver. Hvis det ærede Medlem havde været lidt mere indforstaaet med Skabelsen af en Sygekasseordning, af hvilken alle kunde blive Medlemmer indenfor det danske Folk, havde han gjort nogen Gavn i Stedet for her ved sine Udtalelser kun direkte at gøre Skade.

A. M. Hansen: Da jeg under Lovforslagets tidligere Behandlinger i dette Ting udførligt har gjort Rede for vort Partis Stilling, finder jeg ingen Grund til at genopfriske Debatten ved denne Lejlighed, men skal nøjes med under Henviisning til disse mine tidligere Udtalelser at anbefale Tingets Medlemmer at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse.